ואשה כי תהיה זבה רם יהיה זבה בבשרה שבעת ימים תהיה בנדתה וכל הנגע בה ישמא עָד העָרב וכל אשר תשכב עָליו בנדתה ישמא וֹכל אשר תשב עלליו ישמא וכל הנגע במשכבה יכבס בגדיו ורחץ במים ושמא עד הערב וכל הנגע בכל כלי אשר תשב עליו יכבס בגדיו וֹרַתְץְ בַמִּים ושמא עָדְ העָרב וֹאִם עָלְ המשכב הוא או על הכלי אשר הוא ישבת עליי בנגעו בו יטמא עד הערב ואם שכב ישכב איש אתה ותהי נדרתה עליו ושמא שבעת ימים וכל המשכב אשר ישכב עליו ישמא ואשה כי יווב ווב דמה ימים רבים בלא עת גדתה או כי תווב על נדתה כל ימי ווב שמאתה כימי נדתה תהיה שמאה הוא כל המשכב אשר תשכב עלייו כל ימי זובה כמשכב גדתה יהיה לה וכל הכלי אשר תשב עליי שמא יהיה כשמאת נדתה וכל הנוגע בם ישמא וכבס בגדיו ורוזץ במים וטמא עד הערב ואם טהרה מזובה וספרה לה שֹבעת ימים ואחר תשהר וביום השמיני תקח לה שתי תרים או שני בני יונה והביאה אותם אַל הכהן אַל פתו אָהל מועד ועשה הכהן אֹת האחד חטאת ואת האחד עלה וכפר עליה הכהן לפני יהוה מזוב שמאתה והזרתם את בני ישראל מטמאתם ולא ימתו בטמאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם זאת תורת הזב ואשר תצא ממנו שכבת זרע לשמאה בה והדוה בנדתה והוֹב את זובו לוֹכר ולנֹקבה ולאיש אשר ישכב לם שמאה וירבר יהוה אל משה אוזרי מות שני בני אהרן בקרבתם לפני יהוה וימתו ויאמר יהוה אל משה דֹבֹר אָל אָהרן אָזזייך ואל יבא בכל עת אָל הקדש מבית לפרכת אל פני הכפרת אשר עָל הארן ולא ימות כי בענון אראה על הכפרת בואת יבא אהרן אל הקדש בפר בן בקר לוזטאת ואיל לעלה כתנת בד קדש ילבש ומכנסי בד יהיו על בשרו ובאבנט בד יהגר ובמצנפת בד יצנף בגדי קדש הם ורוזץ במים את בשרו ולבשם ומאת עדת בני ישראל יקוז שני שעירי עזים לוזטאת ואיל אוזד לעלה והקריב אהרן את פר הוזשאת אשר לו וכפר בֹערו ובער ביתו ולקוז את שני השעירם והעמיד אתם לפני יהוה פתוז אהל מועד ונתן אהרן על

שנו השעירם גרלות גורל אוזד ליהוה וגורל אַמּד לעוֹאוֹל והקריב אַהרן אָת השׁעייר אָשׂר עלה עליו הגורל ליהוה ועשהו וזטאת והשעיר אשר עלה עליי הגורל לעואול יעמד וזי לפני יהוה לכפר עליי לשלוי אתו לעואול המדברה והקריב אַהרן את פר הוזטאת אשר לו וכפר בערו ובער ביתו ושווש את פר הווטאת אשר לו ולקוז מלא המוזתה גוזלי אש מעל המובוז מלפני יהוה ומלא וזפניו קטרת סמים דקה והביא מבית לפרכת ונתן את הקטרת על האש לפני יהוה וכסה ענון הקטרת את הכפרת אשר על העדות ולא ימות ולקוז מדם הפר והזה בֹאצֹבעוֹ על פני הכפרת קדמה ולפני הכפרת יוֹה שֹבע פעמים מוֹ הדם באצבעו ושווט את שֹעייר הווטאת אשר לעם והביא את דמו אל מבית לפרכת ועשה את דמו כאשר עשה לדם הפר והזה אתו על הכפרת ולפני הכפרת וכפר עָל הַּקְּדְשַּׁ מַטְּמָאָת בַנִּי יִשְּׂרָאֵל וְמַפְּשַּׁעִיהִם לְכַל זוטאתם וכן יעשה לאהל מועד השכן אתם בתוך טמאתם וכל אודם לא יהיה באהל מועד בבאו לכפר בקדש עד צאתו וכפר בעדו ובעד ביתו ובער כל קהל ישראל ויצא אל המובוו אשר לפני יהוה וכפר עליי ולקוז מדם הפר ומדם השעיר ונתן על קרנות המובוז סביב והוה עָליִי מן הרם באצבעו שבע פעמים וטהרו וקדשו משמאת בני ישראל וכלה מכפר את הקדש ואת אַהל מועד ואת המובוז והקריב את השעיר הוזי וסמך אהרן את שתי ידו על ראש השעיר הוזי והתודה עליו את כל עונת בני ישראל ואת כל פשעיהם לכל משאתם ונתן אתם על ראש השעיר ושלח ביד איש עתי המרברה ונשא השליר עליו את כל עונתם אל ארץ גורה ושלוו את השעיר במדבר ובא אהרן אל אהל מועד ופשש את בגדי הבד אשר לבש בבאו אל הקדש ותניחם שם ורחץ את בשרו במים במקום קרוש ולבש את בגדיו ויצא ועשה את עלתו ואת עלת העם וכפר בעדו ובעד העם ואת חלב החשאת יֹלְטַיִּר המוֹבוּוה והמשלוו את השעיר לעוֹאוֹל יכבס בגדיו ורווץ את בשרו במים ואוזרי כן יבוא אל המוזנה ואת פר הווטאת ואת שעיר הוזטאת אשר הובא את דמם לכפר בקדש יוציא אל מוזוץ למוזגה ושרפו באש את ערתם ואת בשרם ואת פרשם והשרף אתם יכבס בֹגֹריוֹ וֹרחֹץ אָת בשרו במים ואחרי כן יבוא אל המוזגה והיתה לכם לוזקת עולם בוזדש השביעי בֹעשור לוזדש תענו את נפשתיכם וכל מלאכה בעשור לוזדש תענו את נפשתיכם כי ביום לא תעשו האזרז והגר הגר בתוככם כי ביום הוה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל וושאתיכם לפני יהוה תשהרו שבת שבתון היא לכם ועניתם את נפשתיכם וזקת עולם וכפר הכהן אשר ימשוו אתו ואשר ימלא את ידו לכהן תוות אביו וֹלבש את בגדי הבד בגדי הקדש וכפר את מקדש הקדש ואת אהל מועד ואת המובח יכפר ועל הכהנום ועל כל עם הקהל יכפר והיתה זאת לכם לוזקת עולם לכפר על בני ישראל מכל וושאתם אוות בשנה ויעש כאשר צוה יהוה את משה וֹיִרֹבֹר יוֹהוֹה אַל משה לאמר דבר אל אהרן ואל בניו ואל כל בני ישראל ואמרת אליהם זה הדבר אַשר צוה יהוה לאמר איש איש מבית ישראל אשר ישווט שור או כשב או עו במוונה או אשר ישווט מווין למוונה ואל פתוו אהל מועד לא הביאו להקריב קרבן ליהוה לפני משוכן יהוה דם יוזשב לאיש ההוא דם שפך ונכרת האיש ההוא מקרב עַמו למען אשר יביאו בני ישראל את זבחיהם אשר הם זבחים על פני השרה והביאם ליהוה אל פתו אהל מועד אל הכהן וובוזו ובוזי שלמים ליהוה אותם וזרק הכהן את הדם על מוֹבוֹ יהוה פתוֹ אָהל מועד והקשיר החולב לריח נייווז ליהוה ולא יובווו עוד את ובוזיהם לשעירם אשר הם זנים אחריהם חקת עולם תהיה זאת להם לדרתם ואלהם תאמר איש איש מבית ישראל ומן הגר אשר יגור בתוכם אשר יעלה עָלה או זֹבוּז ואל פתוֹז אַהל מועד לא יביאנו לֹעשׁות אתו ליהוה ונכרת האיש ההוא מעמיו ואיש איש מבית ישראל ומן הגגר הגר בתוכם אשר יאכל כל דם ונתתי פני בנפש האכלת את הרם והכרתי אתה מקרב עמה כי נפש הבשר בֹרם הוא ואני נתתיו לכם על המובוז לכפר על נפשתיכם כי הדם הוא בנפש יכפר על כן אמרתי לבני ישראל כל נפש מכם לא תאכל דם והגר הגר בתוככם לא יאכל דם ואיש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בתוכם אשר יצוד ציד חיה או עוף אשר יאכל ושפך את רמי וֹכסהו בעפר כי נפש כל בשר דמו בנפשו הוא ואמר לבֹני ישראל דם כל בשר לא תאכלו כי נפש כל בשר דמו הוא כל אמליו יכרת וכל נפש אשר תאכל נבלה ושרפה באורוז ובגר וכבס בגדיו ורוזץ במים ושמא עד הערב ושהר ואם לא יכבס ובשרו לא ירוזץ ונשא עֿובֿו וירבר יהוה אל משה לאמר דבר אל בני ישראל ואמרת אלהם אני יהוה אלהיכם כמעשה ארץ מצרים אשר ישבתם בה לא תעשו וכמעשה ארץ כנען אשר אני מביא אתכם שמה לא תעשו וֹבחקתיהם לא תלכו את משפטי תעשו ואת הקתי תשמרו ללכת בהם אני יהוה אלהיכם ושמרתם את זזקתי ואת משפטי אשר יעשה אתם האדם וווי בהם אני יהוה איש אל כל שאר בשרו לא תקרבו לגלות ערוה אני יהוה אָבייך וערות אמך לא תגלה אמך הוא לא תגלה ערות אשת אביר לא ערותה תגלה ערות אביר הוא ערות אחותר בת אביר או בת אמך מולדת בית או מולדת זווץ לא תגלה ערותן ערות בת בנך או בת בתך לא תגלה ערותן כי ערותף ערות בת אַשוֹת אַבייך מולדת אבין אוזותך הוא לא תגלה ערות אחות אביר לא תגלה לרותה ערות אוות אמך שאר אביך הוא לא תגלה כי שאר אמר הוא לרות אַמי אביר לא תגלה אל אשתו לא תקרב דדתך ערות לוא כלתך לא תגלה אשת בנך הוא לא תגלה עַרות אַשות אַחיר לא תגלה ערותה לרות ערות אוזיך הוא אשה ובתה לא תגלה את בת בנה ואת בת בתה לא תקוז לגלות ערותה שארה הגה זמה הוא ואשה אל אוותה לא תקוו לצרר לגלות ערותה עליה בוזייה ואל אשה בנדת שמאתה לא תקרב לגלות ערותה ואל אשת עמיתך לא תתן שכבתר לזרע לשמאה בה ומזרעך לא תתן להעביר למלך ולא תוזלל את שם אלהיך אני יהוה ואת זכר לא תשכב משכבי אשה תועבה הוא ובכל בהמה לא תתן שכבתך לשמאה בה

ואשה לא תעמד לפני בהמה לרבעה תבל הוא אל תשמאו בכל אלה כי בכל אלה נשמאו הגוים אַשֹּר אַני משלח מפניכם ותשמא הארץ ואפקד עונה עליה ותקא הארץ את ישביה ושמרתם את זוקתי ואת משפטי ולא תעשו מכל התועבה האלה האזרוז והגר הגר בתוככם כי את כל התועבת האל עשו אנשי הארץ אַשור לפניכם ותטמא הארץ ולא תקיא הארץ אתכם בטמאכם אתה כאשר קאה את הגוי אשר לפניכם כי כל אשר יעשה מכל התועבת האלה ונכרתו הנפשות העשת מקרב עמם ושמרתם את משמרתי לבלתי עשות מוזקות התועבת אשר נעשו לפניכם ולא תשמאו בהם אַנֹי יֹהוה אַלהיכם וידבר יוהוה אַל משה לאמר דבר אַל כל עדת בֹני ישראל ואמרת אלחם קדשים תהיו כי קֹדוש אַנֹי יהוה אַלהיכם איש אמו ואביו תיראו וֹאת שבתתי תשמרו אני יהוה אלהיכם אל תפנו אל האלילם ואלהי מסכה לא תעשו לכם אני יהוה אלהיכם וכי תובחו ובוז שלמים ליהוה לרצנכם תזבחהו ביום זבחכם יאכל וממחרת והנותר עד יום השלישי באש ישרף ואם האכל יאכל ביום השלישי פגול הוא לא ירצה ואכליו עונו ישא כי את קדש יהוה וזלל ונכרתה הנפש ההוא מעמיה ובקצרכם את קציה ארצכם לא תכלה פאת שדר לקצר ולקט קצירך לא תלקט וכרמך לא תעולל ופרט כרמך לא תלקט לעני ולגר תעוב אתם אני יהוה אלהיכם לא תגנבו ולא תכוזשו ולא תשקרו איש בעמיתו ולא תשבעו בשמי לשקר וחללת את שם אלהייך אני יהוה לא תעשה את רעך ולא תנול לא תלין פעלת שכיר אתך עד בקר לא תקלל וזרש ולפני עור לא תתן מכשל ויראת מאלהיך אני יהוה לא תעשו עול במשפט לא תשא פני דל ולא תהדר פני גדול בצדק תשפט עמיתך לא תלך רכיל בעמיך לא תעמד על דם רעף אני יהור לא תשנא את אזזיך בלבבך הוכוז תוכיוז את עמיתך ולא תשא עליו וזשא לא תקם ולא תשר את בני עמך ואהבת לרעך כמוך אני יהוה את חקתי תשמרו בהמתך לא תרביע כלאים שֹּדֹךְ לֹא תוֹּרעַ כלאים ובֹגֹד כלאים שׁעַטנוֹ לא יעַלה עַליך ואִישׁ כי ישֹׁכב אַת אַשֹּה שֹּכבת וּרעָ

והוא שפחה נחרפת לאיש והפדה לא נפדתה או וזפשה לא נתן לה בקרת תהיה לא יומתו כי לא זופשה והביא את אשמו ליהוה אל פתוז אַהֹל מועד אָיל אַשָּׁם וכפר עַליו הכהן באיל האשם לפני יהוה על וזשאתו אשר וזשא ונסלוז לו מחשאתו אשר חשא וכי תבאו אל הארץ ונטעתם כל עץ מאכל וערלתם ערלתו את פריו שלש שנים יהיה לכם ערלים לא יאכל ובשנה הרביעת יהיה כל פריו קדש הלולים ליחוה ובשנה החמישה האכלו את פריו להוסיף לכם תבואתו אני יהוה אלהיכם לא תאכלו על הדם לא תנוזשו ולא תעוננו לא תקפו פאת ראשכם ולא תשווית את פאת וקנך ושרט לנפש לא תתנו בבשרכם וכתבת קעקע לא תתנו בֹכם אַנֹי יהוה אל תוזלל את בתך להזנותה ולא תוֹנה הארץ ומלאה הארץ ומה את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו אני יהוה אל תפנו אל האבת ואל הידענים אל תבקשו לשמאה בהם אני יהוה אַלהיכם מפני שיבה תקום והדרת פני זקן ויראת מאלהיך אני יהוה וכל לגור אָתך גֹר בארצכם לא תונו אתו כאורוז מכם יהיה לכם הגר הגר אתכם ואהבת לו כמוך כי גרים הייתם בארץ מצרים אני יהוה אלהיכם לא תעשו עול במשפט במדה במשקל ובמשורה מאזני צֹרֹק אַבנוּ צַרֹק אִיפת צַרֹק והין צַרֹק יהיה לכם אָנֹי יהוה אַלהיכם אַשֹּר הוצאתי אתכם מארץ מצרים ושמרתם את כל וזקתי ואת כל משפטיי ועשיתם אתם אני יהוה וירבר יהוה אל משה לאמר ואל בני ישראל תאמר איש איש מבני ישראל ומן הגר הגר בישראל אשר יתן מזרעו למלך מות יומת עם הארץ ירומהו באבן ואני אתן את פני באיש ההוא והכרתי אתו מקרב עמו כי מורעו נתן למלך למען שמא את מקדשי ולוולל את שם קרשי ואם העלם יעלימו עם הארץ את עיניים מֹן האיש ההוא בתתו מוֹרעו למלך לבלתי המית אתו ושמתי אני את פני באיש החוא ובמשפוזתו והכרתי אתו ואת כל הוֹנוֹם אוֹזריו לוֹנות אוזרי המלך מקרב עמם והנפש אשר תפנה אל האבת ואל הידענים לזנת אוזריהם ונתתי את פני בנפש התוא והכרתי אתו מקרב עמו והתקדשתם והייתם קדשים כי אני יהוה אלהיכם ושמרתם את וזקתי ועשיתם אתם אני יהוה מקדשכם כי איש איש אַשר יֹקלל אָת אָבִיוּ ואַת אָמוּ מות יומת אָביוּ ואמו קֹלול דמיו בו ואיש אשר ינאף את אשת אָשׁ אַשַּׁר ינאף אָת אָשׁת רעָהו מות יומת הנאף והנאפת ואִישׁ אָשֹּׁר ישׁכב אָת אָשׁת אָבִיו עָרות אַביי גֿלה מות יומתו שניהם דמיהם בם ואיש אשר ישכב את כלתו מות יומתו שניהם תבל לשו דמיהם בם ואיש אשר ישכב את זכר משכבי אשה תולבה לשו שניהם מות יומתו דמיהם בם ואיש אשר יקה את אשה ואת אמה זמה הוא באש ישרפו אתו ואתהן ולא תהיה זמה בתוככם ואיש אשר יתן שכבתו בבהמה מות יומת ואת הבחמה תהרגו ואשה אשר תקרב אל כל בהמה לרבעה אתה והרגת את האשה ואת הבהמה מות יומתו דמיהם בם ואיש אשר יקוז אָת אַזותו בֹת אָבִיוּ אוּ בֹת אָמוּ וראַה אַת ערותה והיא תראה את ערותו זוסד הוא ונכרתו לעיני בַנוּ עַמם עַרות אַחתו גֿלה עָונוּ ישֹא ואִישׁ אַשֹּׁר ישכב את אשה דוה וגלה את ערותה את מקרה הערה והוא גלתה את מקור דמיה ונכרתו שניהם מֹקֹרבֹ עַמם ועָרות אָזוות אַמך ואַזוות אַבִּיך לא תֹבֶּלה כי את שארו הערה עוֹנֹם ישאו ואיש אשר ישאר ישאר ישאר ישאר את דרתו ערות דרו גלה וזשאם ישאר ערירים ימתו ואיש אשר יקוז את אשת אוזיו בֿרה הוא ערות אוזיו גּלה ערירים יהיו ושמרתם את כל זוקתי ואת כל משפטי ועשיתם אתם ולא תקיא אתכם הארץ אשר אני מביא אתכם שמה לשבת בה ולא תלכו בווקת הגור אשר אני משלוז מפניכם כי את כל אלה עשו ואקץ בם ואמר לכם אתם תירשו את אדמתם ואני אתננה לכם לרשה אתה ארץ ובת חלב ודבש אני יהוה אַלהיכם אשר הבדלתי אתכם מן העמים והברלתם בין הבהמה הטהרה לטמאה ובין העוף השמא לשהר ולא תשקצו את נפשתיכם בבהמה ובעוף ובכל אשר תרמש האדמה אשר הבדלתי לכם לטמא והייתם לי קדשים כי קדוש אני יהוה ואברל אתכם מן העמים להיות לי ואיש או אשה כי יהיה בהם אוב או ידעני מות יומתו באבן ירגמו אתם דמיהם בם ויאמר יהוה אל משה אמר אל הכהנים בני אהרן ואמרת אלהם לנפש לא יטמא בעמיו כי אם לשארו המרב אליו לאמו ולאביי וילבנו